

eller Vedligeholdelse, da nysnævnte Forordning har fastsat en vis aarlig Godtgjorelse for Staldrum til en Hest.

Med Hensyn til de Arealer, der afbenyttes som Exercerpladser, have vi Intet ved Udkastets Bestemmelser i denne Paragraph at erindre, men ifølge alt Ovenanførte skulle vi tillade os at foreslaae en Omredaction af en Deel af denne Paragraph.

ad § 5.

Uagtet Udvalgets Fleertal maa være enigt med Generalindquarterings-Commissionen og Indenrigsministeriet i, at det saafaldte Indquarteringsfond bør betragtes som Kjøbstædernes Eiendom, som opsparet af Indquarteringshjælpefattien (sefr. Motiverne til Loven af 20de Juni d. A.) og, uagtet Renterne af dette Fond ved Beregningen af det Beløb, Kjøbstæderne vilde have at udrede iftedetfor bemeldte Hjælpefatt, kun bleve bragte i Anslag med 8500 Rbd., uanset, at de andrage et større Beløb og i Anmærkningerne til Forslaget til Finantsloven for 1851—52, efter Fradrag af Krigsskatten, ere beregnede til cr. 11,000 Rbd., ville vi dog, under Forudsætning af, at det af os i § 2 foreslaaede Tillæg til den ved Fordn. af 15de Novbr. 1816 for visse Præstationer fastsatte Godtgjorelse billiges, ikke erklære os imod, at foranførte Fonds Renter, indtil den bebudede Omorganisation af Indquarteringsvæsenet kan finde Sted, forløbs anvendes til Udredelsen af de i denne Paragraph omhandlede Godtgjorelser, idet vi dog udtrykkeligt maae forbeholde Kjøbstædernes Ret til bemeldte Fond.

Uden at ville bestride Kjøbstædernes Ret til Indquarteringsfondet, finder Undertegnede, Drejer, Betynknelighed ved for Tiden at indlade mig paa Spørgsmaalet om, hvem dette Fond tilhører.

ad § 6.

I Henhold til Udkastets § 3 ville vi foreslaae, at „Dyrigheden“ i første Linie om-

byttes med „Communalbestyrelsen“, men iøvrigt finde vi Intet ved denne Paragraph at bemærke.

ad § 7.

Med Undtagelse af et Par Redactionsforandringer, som vi ville bringe i Forslag, vilige vi ligeledes Indholdet af denne Paragraph.

ad § 8.

Efter den Omredaction af §§ 2 og 4, vi ville tillade os at foreslaae, vil det formeentlig være overflødig her at udtale, at denne Lov ikke gjør nogen Forandring i den Forpligtelse, der hidtil har paahvilet Militaretaten, til selv at anskaffe og bekoste visse Gjenstande, Indquarteringen vedkommende, og Bestemmelsen af det Tidspunkt, fra hvilket Loven skal træde i Kraft, vil kunne knyttes til en ny Paragraph, som Udvalget har fundet sig foranlediget til at bringe i Forslag.

Vi have nemlig i Forbindelse med nærværende Lovudkast taget under Overveielse, om ikke den ved Skif og Brug indførte og ved Indquarteringsanordningen af 8 Mai 1775 § 24, 4 Aug. 1788 § 25 og 15 Nov. 1816 § 27, sammenholdt med Rescript af 23de August 1782 og flere specielle Rescripter, sanctionerede Afgift af Brænde og Tørv, som indføres i de Kjøbstæder, der have Indquartering, burde hæves. Da nemlig Consumptionen er ophavet ved den foreløbige Lov af 15de f. M., synes det ikke passende, at hin ubetydelige Afgift skulde bibeholdes og Færdselen til disse Kjøbstæder være underkastet en Control af private Personer, der enten havde forpagtet Afgiften eller oppebære den paa Communens Vegne. Udvalget tillader sig desaaarsag at foreslaae, at bemeldte Afgift for Fremtiden bortfalder, forsaavidt den ikke maatte være bortforpagtet, og i modsat Fald fra Forpagtningens Udløb.

I Henhold til alt Foranførte tillader Udvalget sig at indstille: